

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι «άσχημοι» Ελληνες που μάς ντροπιάζουν

Καθώς περνούν οι μέρες αποκτώ εμπειρίες από τη ζωή στην Ελλάδα και μπορώ να βγάλω κάποια συμπεράσματα, αρχίζοντας από τους λίγους «άσχημους» Ελληνες που ντροπιάζουν έναν υπερήφανο λαό.

Ο ιδιοκτήτης ταξί, Κώστας Καποδίστριας, που μας εξυπρετεί άψογα φίλους και συγγενείς όταν επισκέπτονται την Ελλάδα, λέει πως ο ταξιτζής είναι η πρώτη εικόνα της πατρίδας μας που βλέπει ο επισκέπτης. Δυστυχώς, μερικές φορές, αυτή η εικόνα δεν είναι όμορφη και γ' αυτό ο κόσμος προτιμά τα Umber.

Η κυβέρνηση Τσίπρα προσπαθεί να προστατεύσει το παραδοσιακό ταξί και καλά κάνει, γιατί στην Αθήνα κυκλοφορούν 18.000 ταξί από έντιμους ως επί το πλείστο οδηγούς που έχουν επενδύσει τις οικονομίες τους.

Ομως, για να προστατέψει την καλή εικόνα της πατρίδας μας, η κυβέρνηση θα πρέπει να επιβάλει κάποιους κανόνες στους ταξιτζήδες αν θέλουν την προστασία της:

- Να μην κλέβουν τον πελάτη, όπως έχουμε εξακριβώσει.
- Να μην έχει δικαίωμα ο ταξιτζής να επιλέγει πελάτες ανάλογα με τον προορισμό τους, επειδή δεν τον

βολεύει.

- Να είναι ευγενικός και να χρησιμοποιεί την πιο ούτομη διαδρομή.
- Να είναι καθαρός και καθαροντυμένος ο ταξιτζής και το αυτοκίνητό του να είναι σε καλή κατάσταση.
- Να δίνει απόδειξη, οπότε θα αναφέρω ένα άλλο είδος «άσχημου» Ελληνα, τού φοροφυγά, σύμφωνα με τις εμπειρίες μας.

Σ' ένα εστιατόριο ο λογαριασμός μας ήταν 124 ευρώ και ο εστιάτορας μάς πρότεινε να πληρώσουμε 100 ευρώ αν δεν πάρουμε απόδειξη. Φυσικά δεν είναι σπάνια περίπτωση γιατί και στη Ρόδο ο γιος μου έκανε αγορά 800 ευρώ, αλλά ο έμπορος τού πρότεινε δελεαστική έκπτωση χωρίς απόδειξη. Τα ίδια κάνουν γιατροί, τεχνίτες κλπ. Πώς να πάει μπροστά αυτή η χώρα; «Άσχημοι» Ελληνες υπάρχουν και στην τηλεόραση, όπου κυριαρχούν διαφημίσεις... θαυματουργών φαρμάκων για κάθε ασθένεια. Η κυβέρνηση θα πρέπει να προστατεύει τους αφελείς από τους κομπογιανίτες. Εκτός από τους κομπογιανίτες, την τηλεόραση χρησιμοποιούν οι υπερπατριώτες για να πουλήσουν σε ειδικά προγράμματα την απεχθή πραμάτεια τους. Ακουσα τον Πλεύρη να λέει πως δεν είναι Ελληνες αυτοί που αναγνωρίζουν την Τουρκία σαν κράτος και

όχι την Ιωνία... Το μόνο που δεν είπε ήταν να κηρύξουμε πόλεμο στην Τουρκία για να την απελευθερώσουμε.

Υπάρχουν, φυσικά, και τα εκατομμύρια των «ωραίων» Ελλήνων που κερδίζουν έντιμα και με πολύ κόπο το βιος τους. Τα νεαρά άτομα, φοιτητές τα πιο πολλά, που τρέχουν σαν το Βέγγο όλη μέρα και με μισθό πείνας στις καφετερίες και στα εστιατόρια.

Ευσυνείδητους/ες υπαλλήλους που για να υποδεχτούν τους πελάτες, κάθε πρωί σφουγγαρίζουν τα πεζοδρόμια μπροστά στα μαγαζιά τους για να είναι καθαρά και ως επί το πλείστο είναι γυναίκες...

Επιστήμονες που αντί να μεταναστεύουν οδηγούν ταξί, ξεκινούν μικρές επιχειρήσεις, κυρίως μαγαζιά, ή επιστρέφουν στη γεωργία όπου εφαρμόζουν αξιοθαύματες καινοτομίες.

Ο Ελληνας είναι ακατάβλητος, φιλοπρόδοτος και έχει αποφασίσει ν' αντιμετωπίσει την κρίση με ψηλά το κεφάλι, γ' αυτό δεν βλέπουμε πα τις ταραχές του παρελθόντος. Ασφαλώς διαμαρτύρεται για την ελεεινή κατάσταση που τού επέβαλαν, όπως έχει καθήκον να το κάνει, αλλά συνεχίζει να δίνει τον προσωπικό του αγώνα τον καλό για να επιβιώσει μέσα στην πατρίδα του.

Η περιήγηση συνεχίζεται

Δεν μπορώ, ούτε θέλω να υπολογίσω πόσα σκαλοπάτια ανέβηκα από την μια άκρη σκεδόν της Ελλάδας στην άλλη, ούτε πόσα χιλιόμετρα περπάτησα, με τελευταία «περιπέτεια» την περασμένη Κυριακή.

Επρεπε να συναντηθώ στο Σύνταγμα με την εκλεκτή συνεργάτιδά μας, Νίκη Καλτσόγια, για καφέ και πήρα ταξί από το Παγκράτι. Ομως στα μισά του δρόμου μάς σταμάτησαν αστυνομικοί επειδή είχαν κλείσει οι δρόμοι για έναν μικρό «μαραθώνειο» νομίζω πέντε χιλιομέτρων.

Να μην πολυλογίζει, περπάτησα με δεκάδες χιλιάδες άλλους Αθηναίους το υπόλοιπο της διαδρομής και έφτασα στο Σύνταγμα εξουθενωμένος για να κάτσω στην πρώτη καρέκλα που βρήκα μπροστά μου σε μια καφετερία. Βέβαια αποζημιώθηκα με την ενδιαφέρουσα συζήτηση με την εκλεκτή συνεργάτιδά μας, αλλά είμαι εγώ τώρα για... μαραθώνειους;

Τα ταξίδια είναι από φύση τους «περιπέτειες» με τις διαδικασίες στα αεροδρόμια και τα άλλα μεταφορικά μέσα, τις αναμονές για την επόμενη πτήση, αλλά όταν ταξιδεύεις με νεαρά άτομα που αντί αφήσεις θα ανεβούν στην κορφή του Ολύμπου για μια φωτογραφία δεν είναι για μένα.

Ομως η Ρόδος και η Σύμη δεν με ταλαιπώρησαν γιατί εκεί ήμουν προετοιμασμένος και δεν θα σάς κουράσω επαναλαμβάνοντας αυτά που γράφω κάθε χρόνο. Η Ρόδος και η Σύμη είναι δύο διαφορετικού κόσμου με το ίδιο πεπρωμένο. Η Ρόδος είναι ένα μεγάλο, πάμπλουτο νησί με θαρριά θιασικανία του τον τουρισμό που οι Ροδίτες έρουν πολύ καλά να

τον διαχειρίζονται και να πλουτίζουν. Η Σύμη, παρά την φήμη της σαν ένα από τα πιο γοητευτικά νησιά της Ελλάδας, δεν έχει οργανωμένο τουρισμό, αλλά κάθε μέρα διπλασιάζεται ο πληθυσμός της και επιβιώνει οικονομικά από τους τουρίστες και προσκυνητές της μια ημέρας που φέρνουν τα πλούτια.

Η Ρόδος φημίζεται για την ιστορία και τις ομορφιές που έρχονται ν' απολαύσουν εκατοντάδες χιλιάδες τουρίστες, οι οποίοι φιλοξενούνται σε τεράστια ξενοδοχειακά συγκροτήματα.

Και η Σύμη φημίζεται, βέβαια, για την ομορφιά της, όμως, μαγνήτης για χιλιάδες τουρίστες είναι το μοναστήρι του Ταξιάρχη Μιχαήλ του Πανορμίτη. Να αναφέρω πως στη Σύμη υπάρχουν και δύο ξενοδοχεία ελληνοναυστραλιανής «καταγωγής» το «Φιόνα» στο χωριό και το «Οπερα Χάουζ» στο γιαλό.

Το Delphi Bank 24ο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου

Δεν μπορούσα να μην χαμογελάσω όταν διάβασα «Μόνο στον Κόσμο το πρόγραμμα του Delphi Bank 24ου Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου» στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας μας την περασμένη Τρίτη. Δηλαδή, σαν να υπάρχει και άλλη εφημερίδα που ασχολείται με την παροικία και τις δραστηριότητές της!

Πάντως, αν θα μου λείψει κάτι κατά την απουσία μου από το Σίδνεϊ, ασφαλώς είναι η έναρξη του Delphi Bank 24ου Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου και κάποιες ταινίες που θα ήθελα να δω.

Η θραδιά έναρξης του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου έχει καθιερωθεί πια σαν ένα από τα πιο σημαντικά κοινω-

νικά γεγονότα της παροικίας, όπου δίνει το παρών το Who's Who του Ελληνισμού στο Σίδνεϊ.

17 Βραβευμένες Κινηματογραφικές ταινίες και 15 ταινίες μικρού μήκους θα προβληθούν στις οθόνες του κινηματογράφου Palace Norton St, στο Leichhardt, από τις 10 έως και τις 22 Οκτωβρίου 2017. Τα εισιτήρια είναι προς πώληση σήμερα μέσω της ιστοσελίδας www.greekfilmfestival.com.au

Η Πρόεδρος του Ελληνικού Φεστιβάλ, Νίκη Καρτέρη αναφέρει ότι, «Είμαστε εξαιρετικά υπερήφανοι που και φέτος θα παρουσιάσουμε στο κοινό μας τις πιο συναρπαστικές ταινίες από σκηνοθέτες και παραγωγούς με ελληνικό υπόβαθρο. Το πρόγραμμα θα ευχαριστήσει τους κινηματογράφους και την τοπική ελληνική παροικία το οποίο αποτελεί ένα ζωντανό καλειδοσκόπιο του σύγχρονου ελληνικού κινηματογράφου που κυμαίνεται μεταξύ της έμπνευσης, της συγκίνησης και του εξαιρετικού».

Το 24ο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου θα διεξαχθεί στις 10-22 Οκτωβρίου 2017, στις αίθουσες του κινηματογράφου Palace Norton Street, και επίσης θα ταξιδέψει σε Μελβούρνη, Αδελαΐδα, Καμπέρα και Μπρίσμπεϊ.

Συλλυπητήρια

Ομολογώ πως με συγκλόνισε η τραγωδία που ζουν τούτες τις ημέρες η καλή συνάδελφος, Βίκη Τομαρά με τα παιδιά της από το άδικο θάνατο του συζύγου και πατέρα Σάκη Τομαρά.

Ενας νέος άνθρωπος χαρισματικός, γελαστός, με αγάπη για την οικογένειά του και για τη ζωή, ο Σάκης Τομαράς άξιζε

καλύτερης μοίρας, γ' αυτό δεν βρίσκω, δεν υπάρχουν λόγια παρηγοριάς. Το μόνο που μπορώ να ευχηθώ στην Βίκη και τα παιδιά είναι το κουράγιο ν' αντέξουν τον αβάσταχτο πόνο για χάρη του Σά